

Dintr-un sat

Ana Blandiana

Fiecare venim dintr-un sat -
Unii direct, alții trecând prin părinți,
Unii direct, purtători de eresuri și basme,
Fericiții putând să se-ntoarcă oricând.

Alții, trecând prin părinți, rătăciți
Pe crengile sângelui depărtate, subțiri,
În loc de pășuni, și semințe, și cai cunoscând
Alcoolul cuvântului extras din acestea.

Vreau drumul părinților mei să-l întorc,
Vreau satul cu sunetul lacrimii mele,
Poteca din holde știută din somn
Și reintrarea vorbelor în lucruri.

Să intru-n cimitirul cu crucile căzute
Și cunoscându-mi pașii asemenea cu-ai lor,
Să se-ncâlcească-n rădăcini străbunii
Bolborosind cuvinte de patimă în somn.

Dar n-are cine-mi spune de unde vin. Doar seara
Când trec pe bulevarde îmi simt apropiați
Portarii metafizici lângă intrări de blocuri
Precum la porți, pe laviți, într-un sat.